

Сформулюємо основні висновки та рекомендації. Виходячи з потенційно можливої дублетності наукових термінів, що обумовлена прагненням одиниць цього пласта лексики до інтернаціональності й функціональної універсальності, слід це явище сприймати як об'єктивне й логічно мотивоване. Найвищий рівень дублетності має технічна й лінгвістична термінологічні системи, проте навіть у їхніх межах зазначене лінгвальне явище сприймається в межах статистичної похибки (близько 0,012 %). При перекладі наукових текстів, на функціонально-трансформаційному рівні слід дотримуватися таких рекомендацій: 1) з дублетної пари обираємо той відповідник, який є зручним у дериваційному плані, тобто є дериваційно активнішим; 2) у межах репрезентованого тексту маємо використовувати лише один, уже обраний елемент дублетної пари чи трійці; ця рекомендація обумовлена вимогою логічної чіткості наукового тексту та його змістовою інваріантністю; 3) гібридизовані терміни у функціональному плані є абсолютно адекватними генетично однорідним, тому не можуть виступати об'єктом лінгвальної дискримінації; 4) у перекладацькій практиці варто використовувати нормативні терміни та термінологічні сполуки, слід уникати okazіональних, авторських, оскільки їхнє вживання суттєво звуужує функціональний потенціал наукового тексту як в умовах одномовної, так і в умовах міжмовної комунікації.

У зіставному аспекті українська наукова термінологія вирізняється більшою варіативністю, порівняно з російськомовною термінологічною системою, що свідчить про її неусталеність і невисокий рівень стандартизованості.

Представлене дослідження не розкриває всього комплексу проблем, пов'язаних із стандартизацією наукової термінології сучасних східнослов'янських мов, тому перспективними в подальшому стануть детальний аналіз дериваційного потенціалу термінів-дублетів, дослідження рівня варіативності інших стандартизованих, функціонально обмежених одиниць, зокрема обрядових термінів, агонімів, народних хрононімів тощо.

СЕКЦИЯ: ФИЗИЧЕСКАЯ КУЛЬТУРА И СПОРТ

ФІЗИЧНЕ ТА ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ МОЛОДІ У ВІЙСЬКОВО-КОЗАЦЬКИХ ТРАДИЦІЯХ

Т.М. Бабич, ст. преподаватель, ГВУЗ «ПГТУ»

У культурно-історичному розвитку будь-якого народу фізично-військове виховання молоді, зокрема обрядова, являла собою

важливий фактор виховання, була передумовою початкової підготовки людини до життя.

Події останніх років підтвердили, що соціальна диференціація суспільства, девальвація духовних цінностей зробили негативний вплив на суспільну свідомість більшості соціальних груп населення країни, у тому числі й на студентську молодь вузів. У суспільній свідомості студентської молоді отримали широке поширення байдужість, егоїзм, індивідуалізм, цинізм, невмотивована агресивність, нешанобливе відношення до держави і його Збройних Сил.

У ситуації, що склалася, найважливішим напрямом державної політики у соціальній сфері, у тому числі в області фізичної культури і спорту, являється відновлення системи патріотичного виховання як повноцінно діючого державно-громадського інституту.

Проаналізувавши історичні факти педагогіки, козацтва та народних українських традицій, організацію навчання з допризовної підготовки у навчальних закладах, зміст та методики використання ігор з елементами прикладних технологій навчання у процесі допризовної підготовки молоді, ми дійшли до висновку, що визначну роль у розповсюдженні окремих видів фізичної культури, формуванні її місцевих особливостей відіграють традиції. Невід'ємною складовою народних українських традицій, звичаїв, обрядів і свят виступають елементи фізичної культури у вигляді рухливих ігор, змагальних фізичних вправ.

У військово-патріотичному вихованні студентської молоді одно з перших місць повинні займати фізична культура і спорт. Саме регулярне зайняття фізичною культурою, спортом і туризмом дозволяють розвивати у студентів кращі риси вдачі, необхідні для військової служби, а також покращувати стан їх здоров'я, як фізичного, так і психічного. Військово-патріотичне виховання характеризується специфічною спрямованістю студентської молоді на формування у неї готовності до військової служби, високої особистої відповідальності за виконання вимог військових статутів, переконаністю в необхідності розвитку військово-прикладних навичок, фізичних якостей і військово-професійних умінь для успішного виконання військового обов'язку в рядах збройних сил.

СОВЕРШЕНСТВОВАНИЕ ПОДГОТОВКИ СПАСАТЕЛЕЙ НА ВОДЕ

В.В. Балухтина, ст. преподаватель, ГВУЗ «ПГТУ»

Украина – развитое морское государство, одно из крупнейших в Европе. Ее границы морские тянутся на многие сотни километров.